

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - LIVET -

Citation: Kidde, Harald: "Livet. - 1903", i Kidde, Harald: *Livet. - 1903*, 1902-03, s. 336.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde02val-shoot-idm139744872145760/facsimile.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: Livet. - 1903

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

De sad på Bænken ved Pastor emeritus' Grav, hvis nøgne Kulle en Nats fornyede Snefald havde forvandlet til en pragtfuld Marmorsarkofag, af hvis Hjørner Roser og Tulpaner stak deres gule og røde Blomsternæb op, kranset af grønne Blade, som lå dér en exotisk Fuglefauna i Rede.

Støttet op mod Bøgestammens nøgne Rod stod Marmorpladen med den gammeldags Due over og den udhugne Skrift: «Her hviler Pastor emeritus Thomas Bartholomæus Grå, f. 14. Januar 1817, død 25. December 1896. 1847--1860 Præst i Glimminge på Sjælland, 1860--1894 Præst på Læsø i Kattegat. Fred med dit længselsfulde Støv.» Og længere nede den ene Linie: «Jeg vil rejse mig og gå til min Herre.»

Tue havde taget en lille Isklump op i Hånden og sad foroverbøjet og stirrede på de sorte Bogstaver.

— Længselsfulde Støv — længselsfuld — mod det — — og Støv, Støv — jeg vil gå til min Herre — — hvad vilde det sige? gå, hvor kunde Støv gå?

Han fornåm Isklumpens Kulde isne gennem Håndledet helt op i hans Skulderblad og klemme om hans Hjærte — nej, nej, Nød og Angst, hvad andet var der i det risikable Liv?

En svag Varme gød sig om hans Hånd — han så ned.

Lull lå lænet frem over hans Knæ, han så kun hendes Pelshue, hendes lyse Nakkeknude og sorte Skindkrave.

Han vågnede op som af en Hypnose, men blev siddende ubevægelig og stirre på hende.

Alt som Lull så uforstyrret åndede videre, mærkede han, hvor den stramme Kulde lindedes i Håndled og Skulder, og så, hvor Klumpen trak sig sammen, sugende og bidende i Huden, mens Vandet flød bort mellem hans Fingre, mere og mere — —

Pludselig bøjede hun sig og trykkede sin Mund